

NÝGGJ ÚTVARPSHÚS TIKIN Í NÝTSLU:

Karmur í lagi - nú ræður um at fylla hann út!

1. byggistig av nýggju útvarpshúsunum í Gundadali er nú tikið í nýtslu. Hósdagin - sjálvan syftunsskudag - bjóðaði útvarpið til samkomu í nýggju húsunum, og um kvøldið var tann fyrsta sendingin úr Gundadali.

Í eini røðu á samkomuni segði útvarpsstjórin, Niels Juel Arge, at útvarpshúsin í Gundadali verða ikki avloyst av nøkrum nýggjum fyrstu hálvt hundrað árin. Hann segði, at tað hevur stóran týdning fyri eitt arbeiðspláss at hava góðar umstøður, og tað metti útvarpsstjórin, at útvarpið hevur fingið. Hann fegnaðist eisini um byggingina og segði, at eitt valaverk er fingið burtúr. Føroyingar hava gjørt alt arbeiði í nýggju húsunum - eitt nú gardinurnar í øllum húsunum eru vovnar úr føroyskum skipstroyggjutógv.

Palli Gregoriussen, arkitektur hevur teknað, og hann hevur eisini havt byggileiðsluna um hendi 1. byggistig umfatar redaktions- og skrivstovu-høli og trý stór studio. Tað er týðuligt, at útvarpsmanningin nú hevur fingið professionell-ar umstøður at arbeiða undir.

2. byggistig skal eftir ætlanini verða liðugt 6. februar næsta ár, tá útvarpið fyllir 25 ár. 2. byggistig umfatar eina stóra konserthøll og eitt studio, sum m.a. kann nýtast til útvarps-leikir. Konserthøllin og studóið vera gjørd við sjónvarpi fyri eyga.

Ein gomul ætlan um eini tíðarhóskandi útvarps hús er nú veruleiki. Sum onkur á samkomuni tók til! nú er karmurin í lagi - nú ræður um at fylla út í karmin.

BURTURSTØDD

Eg eri burturstødd vegna summarfrí frá mánadegi 6/7 til og við 18/7.

Kristianna Nordendal

Ivar Iversen frá trongum til rúmliga umstøður

Johnsigurd Johannesen er longu farin til verka í nýggja húsinum

Framhald av síðu 9

progressivum yrkjara er at kritisera síni egnu. Hetta meti eg eisini vera høvuðsuppgávuna hjá einum og hvørjum, sum ynskir at gera hetta samfelagið betri hjá øllum at liva í. Hetta sum ei sini eitt alment kjak kann birta upp undir, tó uttan at vit speiðæka og háða hvønn annan.

Og um ávirkanina uttanífrá kann sigast, at vit føroyingar mangan í alt ov stóran mun hava lyndi at vera "návabeskuarar", sággja ikki út um okkara litlu verð her heima. Eisini her kom eg at hugsa um nakrar setningar í samrøðuni við Róa, har hann sigur: "Altjóða hendingar hava avgerandi týdning fyri meg. Tað hongur eisini saman við, at heimurin er vorðin so, at tað, sum hendir hinumegin klótina hevur beinleiðis týdning fyri okkum nakrar tímar, kanska nakrar dagar ella vikur aftaná. Vit liva í einum altjóða samfelagi, og ikki í einum samfelag, sum er bytt upp í sjálvstøðugar oyggjar. Tí taki eg tað líka

so álvarsamt, sum hendir í Sovjetsamveldinum, USA, Afrika og Suðuramerika, sum aðrar hendingar sum fara fram í Føroyum og í Danmark. Tann heimurin, sum tók form í 50-unum er ein fundamental nýggj verð, sum ongantíð hevur eksisterað fyrr. Hetta eru rammurnar fyri mínum hugsunarhátti. Og hugtakið! hitt altjóða samfelagið fær enn størri týdning framyvir."

Og tað er just hetta, sum leikurin hevur víst á. Vit eiga longu nú at gera okkum tankar um, hvat tað verður fyri ein heimur, sum eftirkomarar okkara skulu liva í. Og tað hava vit ikki so lítið av ávirkan á. At enda: Leikurin var ein

meira viðkomandi uppliving, enn vit vanligu eru von við, har vit oftani bert fáa borðreitt við lídnum hendingum, sum vit kanska ikki hava eina sjálvstøðuga hugsan um, tá vit fara heimaftur.

Jan Müller

